

Rozhovor s pamětnicí paní Janou Klímovou

„My – žáci Základní školy Masarova – jsme koncem minulého roku natočili rozhovor s paní Janou Klímovou, která bydlí v Líšni, stejně jako my. Pamatuje dobu, kdy se tamní pole přeměnila v sídliště. V reportáži chceme přiblížit její vzpomínky na léta 1968 a 1969.“

41:38 – 42:19

Jana Klímová: „Tak říkám zase, zase je to zase je to dneska už takový vzpomínání, že to bylo jo že to, ale v té době tím člověk žil se to všechno začíná uvolňovat no a pak najednou byla rána měli jsme tady osvobození jo to byl takovej rok takovej nebo ještě dýl, takových nadějí, co všechno se tady povede a pak to všechno sklaplo a začínali jsme znova.“

„Paní Klímová se tehdy aktivně zapojovala do demonstrací v Brně.“

11:44 – 12:38

Jana Klímová: „No, to jsme se zapojovali a to bylo v tom osmašedesátém roce to bylo velice, chodili jsme, byla jsem třeba na když byla devětašedesátém roce byla proti vojskům, jo velická plná demonstrace na Zelňáku a tam někde ona tam má myslím ta dívenka, někde tam, tamju zastřelili, vlastně ale né, né vojáci, ale tam ju milice zastřelila, jo takže byla jak milice, tak vojsko šlo chránit i osvobozený, i ty armády, který nás přišly osvobodit, vlastně jsme tady tak zůstali několik let.“

„ K této době se také váže vzpomínka na upálení Jana Palacha a na reakce ve společnosti těsně po upálení.“

38:24 – 39:09

Jana Klímová: „To je všechno, to všechno se obrousí hodně za ty roky, tenkrát, tenkrát dokonce snad existoval nějaký seznam, kdo se měl pálit po něm, jo vím, že třeba Werich tenkrát v televizi mluvil, ať si to rozmyslí ať ať to nedělají, že to není jo, že že to prostě se to dá řešit jinak, takže po něm teda někdo, nějaký ten Zajíc, nebo někdo se ještě upálil.“

„Tento protestní čin mladého studenta měl pro paní Klímovou velký význam.“

39:24 – 39:42

Jana Klímová: „Tenkrát to bylo dost aji u hodně lidí dyť to bylo, byl to čin, kterej on udělal a kterej ten národ oceňoval, jo jenom jenomže bylo to obětování života.“

„Děkujeme paní Janě Klímové, že si na nás udělala čas, dovolila nám nahlédnout do svého života a že s námi sdílela své osobní vzpomínky na dobu, kterou jsme nezažili my ani naši rodiče.“